

Bodil Kornbek (KRF):

For Kristeligt Folkepartis vedkommende er der tre grundlæggende årsager til, at vi indgik i et universitetsforlig med regeringen og Socialdemokratiet.

For det første har vi fået en universitetsreform, som er med til at sikre en fremtidig styrkelse af universiteterne til at kunne agere i et videnssamfund, og med den styrkelse af universiteterne vil det også for os hænge sammen med en nødvendig styrkelse af ledelsen, en styrkelse gennem en øget professionalisering.

For det andet har vi vægtet, at det er vigtigt at sikre et tættere samspil mellem universiteterne og det omgivende samfund, et samspil, der er nødvendigt set i lyset af den samfundsmæssige udvikling.

For det tredje har det været vigtigt for os at sikre, at universiteterne også i fremtiden og måske i langt højere grad skal kunne differentiere sig fra hinanden, satse på forskellige områder og dermed også øge den individuelle profil.

Vi mener, at det bl.a. er sikret ved, at det er universiteterne selv, der tilrettelægger overgangen til den ny struktur og udstikker retningslinjerne herfor.

Vi hører tit, at vi i dag lever i et videnssamfund, som i høj grad efterspørger universiteternes hovedområder som uddannelse og forskning. Videnssamfundet har jo et stigende behov for højtuddannet arbejdskraft, en arbejdskraft, der løbende må videreudanne sig, og som der netop også i lovforslaget bliver taget højde for.

Dette er vel sådan set et en i udgangspunktet lukrativ situation for universiteterne, der netop udbyder højtuddannede kandidater. Men den samfundsmæssige udvikling sætter forsknings- og uddannelsesområdet under pres med en øget konkurrence på viden. Den øgede internationalisering spiller en stor rolle, fordi den internationale konkurrence på forskning og uddannelse og om studerende og forskere stiller store krav og forventninger til universitetet. For at klare denne konkurrence fra såvel videnssamfundet som den øgede internationalisering bliver universiteterne nødt til at forny sig og i højere grad forbedre dialogen med det omgivende samfund. Denne fornyelse mener vi i Kristeligt Folkeparti at lovforslaget skaber rammer for.

Som vi var inde på før, vil der jo også i fremtidens arbejdsmarked være et øget behov for efteruddannelsesmuligheder og korte kurser, diplomer, masteruddannelser, og det skal være tilgængeligt for folk med vidt forskelligt udgangs-

punkt og hensigt. Også dette er medtaget som en vigtig del af dette lovforslag.

Der vil også i fremtiden være et krav om, at de videregående uddannelsesinstitutioner er i stand til at tilpasse sig hurtigt til skiftende krav og omstændigheder for omgivelserne, og her er det jo vigtigt, at man giver en ledelse de nødvendige redskaber til at kunne håndtere og agere i det samfund.

Hvad angår de studerendes fortsatte indflydelse både på det overordnede og det mere studiespecifikke plan, så mener jeg, det er sikret i lovforslaget. De studerende har pladser i den ny bestyrelse, skal være repræsenteret både i det ny akademiske råd og i studienævnet.

Det har været vigtigt at sikre, at de studerende også i fremtiden kan spille en studenterpolitisk rolle og præge fremtidens universitet. I hele den proces, der har været, har der i den grad været en vilje og et engagement og et stort ansvar for de studerende til at gå ind og sige, at de vil præge universitetet, at de vil have lov til at præge uddannelserne, og det er også muligt i fremtiden. Det engagement skal vi på ingen måde fjerne, ej heller det ansvar, de har for deres uddannelsesplads.

Videnssamfundet byder på nye udfordringer for universitetet og dets fortsatte dominans som samfundets videnshøjborg.

Kl. 12.55

Med lovforslaget her mener Kristeligt Folkeparti, at vi tager et skridt i den rigtige retning mod en omstilling af universitetet, således at det har en bedre direkte kontakt til omverdenen og samtidig bliver i stand til at imødekomme og konkurrere på de nye betingelser, som videnssamfundet fordrer.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg vil gerne først og fremmest sige tak for debatten, og selv om enkelte hjørner måske har været lidt skarpe, har den i hvert fald afsløret, at det er et lovforslag, hvor der er mange mennesker, der har beskæftiget sig også med detaljen.

Der er også blevet spurgt flere gange, hvad meningen er. Er det nu nødvendigt? Nu har vi haft en velfungerende universitetslov gennem mange år, der selvfølgelig er blevet tilpasset, men nogle af tingene, må jeg sige til hr. Morten Homann, er altså nu for alvor blevet ændret i forhold til det berømte 1779.

Det afgørende er ikke så meget de detaljerede spørgsmål, jeg synes der er stillet til de markante ændringer, som vi jo alle sammen erkender